

Velikonoce: 87. Hledat Ježíše je jako lovit velikonoční vajíčka

Velikonoce

Hledat Ježíše je jako lovit velikonoční vajíčka

Kdykoli slyším někoho naznačovat, že evangelia jsou do značné míry přímočará, chci se jí nebo jeho zeptat, zda čteme stejné knihy.

Mnohokrát se při čtení evangelií zastavím a přemýšlím, jestli jsem něco nepřehlédl. Začínám si myslet, že jsem nějak dostal tu jedinou bibli, která se pokazila v tiskařském lisu. Vynechání důležitých veršů s podstatnými detaily, které kdybych mohl číst, by dávaly větší smysl příběhům nalezeným v evangeliích.

V Markově evangeliu, když Ježíš volá své první učedníky, musí být v příběhu více (Marek 1:16-19). Jak jinak si můžete vysvětlit, že Šimon a jeho bratr Ondřej zahodili všechno, co měli poté, co Ježíš řekl: „Následuj mě?“

Aby to bylo více ohromující, Marek říká, že ho okamžitě následovali. Bez váhání. Žádné otázky. Ježíš prostě zavolal a oni ho následovali. Čím to bylo?

Co Ježíš udělal, co jim poskytlo veškerou jistotu, kterou potřebovali, aby mohli odejít bez pomýšlení na své živobytí, své rodiny? Zejména Šimon, o kterém jsme zjistili, že byl zjevně ženatý.

Zapomněl pisatel zmínit úžasné inspirující světlo uprostřed Ježíše, které ho zahalilo do hřejivé záře? Možná v souladu s Ježíšovým prvním zázrakem v Janově evangeliu autor Marka zapomněl zmínit, že Ježíš s sebou nesl nové měchy. Oslava je na dosah, pokud se Šimon a Ondřej rozhodnou následovat Ježíše.

Ať tak či onak, muselo tam být něco, co jim dalo pocit, že na tomto muži před nimi bylo něco úplně jiného. Něco tak jedinečného, že to navždy změnilo jejich životy. Něco, co by jim dalo poznat tuto záhadu před nimi, stálo za to zahodit vše, co kdy poznali.

Nedávno mi během rozhovoru bylo řečeno, že velikonoční zajíček je pohanský symbol. To, co bylo naznačeno, je, že tento symbol spolu s velikonočními vejci by neměl mít místo uvnitř kostela. Nebyl jsem si jistý, jak odpovědět. Moje mysl se ubírala několika směry najednou.

Za prvé, nepochybuji, že jejich úmysly byly dobré. Stejně jako vánoční komerce, jsem si jist, že jim nešlo především o to, aby důraz na Ježíšovo ukřižování, smrt a vzkříšení žily ve stínu velikonočního zajíčka a všeho toho cukru a cukroví, které k tomu patří.

Za druhé, nejsem si jistý, zda je velikonoční zajíček v našem současném kontextu vnímán jako pohanský symbol. A i kdyby ano, nebyl by to první pohanský symbol, který si našel cestu do kostela. Ve skutečnosti existuje pohanský symbol, který se vyskytuje mnohem více v kostelích po celém světě.

Kříž.

Vždy jsem považoval za zvláštní ironii, že se kříž stal nejuniverzálnějším symbolem spojeným s křesťanstvím.

Tento římský nelidský nástroj mučení, který sloužil k udržování vzbouřených, utlačovaných kmenů na uzdě, se nějakým způsobem stal symbolem, pod kterým je dnes křesťanství známé.

Nedovedu si představit, že by raná církev, která se snažila skrýt ve stínu před uctíváním císařského císaře, našla kříž jako zdroj útěchy a symbol Ježíšovy přítomnosti.

Za třetí, začal jsem myslet na všechny své úžasné vzpomínky z dětství, kdy jsem nejprve sám lovil velikonoční vajíčka a poté, když jsem vyrostl, jsem je zase schovával pro další generaci.

Nejlepší lovy byly ty, kde bylo nejnáročnější a nejobtížnější najít, kam moji starší bratřenci velikonoční vajíčka schovali. Nádherné vzpomínky na rodinu, která se sešla, sdílela jídlo a smála se historkám a vtipným momentům z lovů.

Stejně jako při hledání velikonočních vajíček učedníci poznali, jaké to je hledat Ježíše.

Teolog William Placher píše v reflexi Marka 1:35-39: „Šimon a jeho společníci ho (Ježíše) musí ‚lovit‘ – toto sloveso neznamena jen ‚hledat‘, ale používá se ke sledování a pronásledování zvířat.“

Během evangelia Marka učedníci pokračují v tomto lovu a zjišťují, kdo přesně je ten záhadný muž, kterého se zavázali následovat.

Málokdy se jim to povede na první pokus. Dělají chyby. Selhávají. Opouštějí tohoto tajemného Ježíše ve chvíli jeho největší nouze. Jen jak jsou zmatení tím, co se s tímto mužem stane poté, co zemře na kříži a vstane a zanechá prázdný hrob.

Závěr Markova evangelia končí 16:8, čte se to jako napínavý román. Marek píše: „*Vyšli tedy a utekli od hrobu, neboť se jich zmocnila hrůza a úžas; a nikomu nic neřekli, protože se báli.*“

Nechat čtenáře s otázkou, jaký typ učedníka budu? Jsem ochoten jít hledat tohoto muže/božského Ježíše?

Velikonoční vajíčka možná v Bibli nenajdeme, ale rozhodně jsou teologicky vhodná k pochopení toho,

co to znamená být učedníkem.

Pokud se snažím následovat tohoto muže jménem Ježíš, budu muset hledat. Občas budu zmatený. Budu muset opustit to, co si myslím, že vím, když putuji životem s tímto Učitelem, který se zjevuje na břehu. A přesto je nekonečně víc, než čím se v tu chvíli zdá být. Ať už to vidím nebo ne.

SETH M. VOPAT

[Baptist News Global](#)

Seth M. Vopat

Seth M. Vopat

Seth M. Vopat je přidruženým kazatelem mládeže a rodiny v Louisburg First Baptist Church v Louisburgu, Kansas. Sethovy články, které se objevily na EthicsDaily.com, jsou k dispozici [zde](#).

-tep-

Můžete také navštívit naši facebookovou stránku [Baptisté - Sít víry](#) nebo facebookovou skupinu [Zpravodaj Baptisté - Sít víry](#)